

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quis confessarius, & qualiter absoluere possit à peccatis reseruatis
habentem Bullam. §. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

tatio. Nam esto, Ecclesia mota fuerit ad prohibenda lactinia in Quadragesima: quia à carnibus trahunt originem: noluit tamen in omnibus anni ieiuniis prohibere: ne vehementer emungens sanguinem eliceret. Illa verò exclusiua, tantum cuius mentio fit in Bulla. Apostolica est ob consuetudinem alibi in Hispania, & quibusdam Gallie partibus vigentem, vt inquit Nauarr. cap. 21. n. 15. abstinenti à lactiniis in omni ieiunio, vel ad tollendos serculos, qui oriri possunt ex vltu ouorum, & lactiniorum in illis diebus, dum quis dubius, & anceps est, an sit, vel non sit consuetudo edendi lactinia, cuius anxietas quietem operatur securitas orta ex hoc Bulla. *seleñ. n. 19.* testatur, in Hispania nullam esse consuetudinem, quæ obligare possit. Nam, cum consuetudo introduci, & conseruari debeat à maiore parte Communitatis, & maior pars Communitatis in Hispania ex priuilegio Cruciatæ vescatur ouis, & lactiniis in omni ieiunio extra Quadragesimam; efficitur, nullam vigere consuetudinem posse abstinenti ab ouis, & lactiniis. Ad illud verò, quod obieciatur de essentia ieiunij, respondeo, essentiam ieiunij esse abstinentiam à carnibus, vt carnes distinguuntur à piscibus, non ab ouis, & lactiniis, nisi in Quadragesima, semoto priuilegio, & in aliis ieiuniis ratione consuetudinis. Vnde, cum præcipitur ieiunium, directè dicitur abstinentia à carnibus vbiq; & à lactiniis iure communi in Quadragesima, & in aliis diebus ieiunij, dum inualuerit interdicere consuetudo. Strandum ergo est consuetudini ciuitatis, oppidi, vel provincie, de qua nihil certum statueri possit, cum ex factò pendeat. Solum aduocari non Nauarr. & communi sententia, consuetudinem præscribi quadraginta annis, ex cap. de consuetudine. His positis.

4. Priuilegio Bullæ permittitur, vt in diebus Quadragesimæ, & in omnibus aliis diebus prohibitis omnes fumentes Bullam possint ad libitum vesci ouis, & lactiniis: sed non lardo, aut lagimine, vulgò, *mantea de puerco*: his enim non licet vti, nisi in illis partibus, vbi consuetudo fuerit concepta, & sicut fertur esse in Gallia, & Pona, propter olei penuriam.

5. Circa quod priuilegium obserua primò, tibi non prodesse extra regna Hispaniæ existenti, tamen in Hispania Bullam succipiens: quia sic canetur in Bulla Latina his verbis: *Item, vt dicto anno durante, in omnibus, & singulis regnis, &c. & non extra illa.* Et quamuis Commissarius in Bulla Hispanica contineat hanc limitationem: standum est Bullæ Latinæ, quam non potest ipse se transcribere, vt substantiam priuilegij mutet.

6. Secundo obserua, ab hoc priuilegio excipi Patriarchas, Episcopos regulares, Presbyteros, &c. pro diebus quadragesimalibus tantum. Vnde in reliqua parte anni esse licebit ouis, & lactiniis vesci, siue iure scripto, siue ex consuetudine vesci prohibeantur. Nomine, *Regulares*, omnes Religiosi vtriusque sexus comprehenduntur: sed non Nouitij, qui in odiosis, qualis est hæc restrictio, nomine Religiosi non veniunt, ideoque vesci possunt ouis, & lactiniis, sicuti seculares, virtute huius priuilegij, vt bene notauit Cordub. lib. 1. q. 30. aliis relatis Rodrig. in *Cruciat. §. 6. n. 9.* Fœminæ item votis solèmbus non abstricte, nullamq; seruantes clausuram, vulgò dictæ, *Beate & Eremitæ*, nullis Religiosis, & obedienciæ regulis alligati, & Commendatarij vxorati, qui non sunt verè Religiosi, etiam seruet modum aliquem Religiosis, vt docet S. Thom. 2. 2. q. 186. art. 4. ad 3. eodè priuilegio Bullæ gaudere possunt. Denique, stantur hoc priuilegio Commendatarij militares S. Ioannis, & omnes Presbyteri hexagenarij, vt expressè habetur in dicta Bulla.

7. Superest dicendum, an supra dicta perionæ exclusiua à priuilegio edendi oua, & lactinia in Quadragesima, illis vesci possint in Dominicis diebus: Supponit questio, ab hoc priuilegio licitè non esse illis Dominicis vesci ouis, & lactiniis ex can. illo 56. sextæ Synodi generalis, iuxta Ouadi declarationem: sicque videtur consuetudine receptum: tamen sciam, viros doctos, vt notat Palacios in 4. disp. 15. disp. 8. Emman. Rodrig. §. 6. n. 3. asseruisse, nullo iure Dominicis prohibita esse oua, & lactinia: quia hæc Dominicæ non videtur comprehendi in Quadragesima, siquidè absq; illis quadragenarius numerus cõpõletur.

Negant plures Bullæ priuilegium prodesse: sic Anglii. q. 9. de abstinentia à cibo. difficult. 7. Rodrig. in explicat. Bullæ, §. 6. n. 8. vbi affirmat, se audiuisse à Commissario sic Pontificem cõsultum de hac re respondisse. Villalob. *clausul. 7. n. 11.* Henriq. lib. 7. de indulg. c. 13. n. 10. Th. Sanch. lib. 4. c. 11. n. 53. Ioan. Sanch. disp. 5. n. 25. vbi testatur, vidisse declarationem Greg. XIII. de hac re. Et inde sumitur præcipuum fundamentum huius sententia: nam, etiam priuilegium extendi non possit ultra voluntarè concedentis, Pontifex concedens hoc priuilegium declarat, ad Dominicæ Quadragesimæ non extendi posse. Deinde, quia vt cõstat ex c. *Denique. disp. 4.* ea, quæ originè trahunt à carnibus, prohibitis carnibus prohibita esse censentur. Denique, quia nomine *quadragesimalium dierum*, secundum stylum & communem vium Dominicæ dies videntur comprehendi.

8. Nihilominus Cordub. in sum. q. 8. fol. 437. Palacios in 4. disp. 15. disp. 8. fol. 127. Nufio Cabezaudo 1. de penit. in expost. Bullæ, §. 8. sub 5. Llamas 3. p. c. 5. §. 26. in fine. Anton. Gomez in explicat. Bullæ *clausul. 7. n. 7.* Villalob. n. 11. & quam plures alij Magistri

fatis probabile existimant, priuilegium Bullæ pro Dominicis prodesse. Primò, quia per dies quadragesimales non intelliguntur Dominicæ, ex Gregor. in c. *Quadragesima de consecrat. disp. 5.* iuncto c. *Denique. disp. 4.* Nam esto, antiquitus Quadragesima dies Dominicis comprehenderet, teste Speculatore in *ration. diuinor. Offic. lib. 6. c. de Dominica prima Quadragesimæ*, & colligitur manifestè ex dicto c. *Quadragesima*. quia Quadragesima incipiebat à prima Dominica. At Gregor. in dicto c. *Quadragesima*. dies Dominicis à Quadragesima subtraxit, & loco illorum addidit quatuor dies Dominicæ Quinquagesimæ, & duos ex hebdomada sancta. Ergo pro Dominicis priuilegium Bullæ prodesse poterit. Secundo, in aliis ieiuniis per annum prodesse Bullæ priuilegium. Ergo prodesse poterit in Dominicis Quadragesimæ, qui non sunt dies ieiunij, sed solum abstinentia. Tertio, quia Quadragesima specialiter excluditur ab hoc priuilegio in reuerentiam ieiunij à Christo Saluatore nostro exhibitari: dies Dominici hoc ieiunium non representant: siquidem in illis non ieiunatur. Ergo in illis locum non habet priuilegij exclusio. Quarto, & præcipuè, quia Bulla Latina, ad cuius normam Hispana intelligenda, & regulanda est, tantum excludit à priuilegio ieiunia Quadragesimæ, sub quibus manifestum est, dies Dominicis non comprehendi. Verba Bullæ Latinæ concessæ à Gregor. XIII. die 5. Martij, anno 1574. cuius tenorem successores Pontifices sequuntur, hæc sunt: *Insuper declaramus, intentionis nostræ fuisse, & esse, sub indulto vescendi ouis, & lactiniis Prelatos, Archiepiscopos, aliosque Superiores, & inferiores, necnon alios personas ecclesiasticas regulares, & qui in ordine Presbyteratus fuerint seculares, extra quadragesimalia ieiunia tantum in omnibus aliis temporibus, & ieiunij totius anni comprehensos esse, & ipsis extra dicta tempora quadragesimalia, eis vti licere.* Ecce quomodo Pontifex permittit illis perionis, extra ieiunia quadragesimalia vti ouis, & lactiniis. Ergo poterunt illis vesci in Dominicis. Neque obstat, quòd Commissarius transcribens Bullam solum dixerit, *tan solamente en los dias de Quadragesima*: quin addiderit, *ieiunij*: quia, cum in rigore solum dies ieiunij sub Quadragesima comprehendantur, vt probatum est: satis intellexit, solos dies ieiunij explicari illis verbis. Non enim Commissario permillum est mutare priuilegium plumbeæ, cum ex Latino idiomate in vulgarem linguam vertit, quinimo, vt testatur Emmanuel dicto §. 6. n. 8. Nauarr. c. 27. n. 62. in casum referuatur Bullæ Cœnæ incidere, si substantialem faceret mutationem. Ergo Commissarius per dies quadragesimales non potest dies Dominicis intelligere, cum Bulla Latina solos dies ieiunij intelligat.

9. In hac questione dicendum existimo, in rigore hanc secundam sententiam probabilem esse, & secuta conscientia sequi posse, quousque illa prædicta declaratio Pontificis, quam Doctores referunt, authenticè publicetur, & iuridicè constet.

PUNCTVM VIII.

De facultate eligendi Confessorem.

Priuilij summa sic habet: *Item, paraque con mas puridad, y limpieza de sus conciencias puedan hacer oracion, concede su Santidad à todos los susodichos, que puedan elegir por Confesor qualquier Presbytero secular, o regular, de los aprobados por el Ordinario, el qual les pueda absolver una vez en la vida, y otra en el articulo de la muerte, de qualesquier peccados, y censuras, aunque sean de los reservados, y referuadas à la Sede apostolica, y de los declarados en la Bula de la Cena Domini, excepto del crimen y deliro de la heregia, y de la censuras, y peccados ne referuados à la Sede apostolica, los puedan absolver tantas, quantas voces los confessaren con penitencia saludable, conforma à las culpas. Y en caso que sea necesario satisfacion para conseguir la dicha absolucion, la hagan por sus personas, y auiendo impedimento, la puedan hacer sus herederos, o otros por ellos.*

§. I.

Qui Confessarius, & qualiter absoluere, possit à peccatis referuatis habentem Bullam.

1. Confessarius debet esse approbatus ab Ordinario, & à quò Ordinario.
2. Parochus, dum Parochus est, vbi libet eligi potest.
3. Approbatus per examen, vel alia, qualiter eligi possit.
4. Qualiter regulares eligi possint.
5. Hic Confessarius re absoluere potest ab omnibus peccatis referuatis Sedi apostolica semel in vita, & semel in morte.
6. An à peccatis referuatis Pontifici, si occulta sint, possit sepe absolui? Affirmat Sanch.

7. Verius videtur semel tantum absolui posse.
8. Fit satis oppositio fundamento.
9. Nomine articuli mortis presumptus intelligitur.
10. Quid operetur hoc privilegium.
11. In articulo mortis non tenetur sumere Bullam, ut absolvaris a reatu.
12. Pro omnibus peccatis, excepta hæresis, est privilegium.

Expressè bulla requirit, debere esse confessarium ab Ordinario approbatum: sed quia ordinarius esse potest, vel loci, in quo fit confessio, vel penitentis, vel confessarii, ideo non est certum, à quo approbatio danda sit. Probabilis existimo, necessariò esse concedendam ab ordinario confessarii: quia est actus iurisdictionis in confessarium exercitæ, ut dixi tractat. de penitentia, part. 17. §. 3. Neque reputo improbabilem sententiam Henrici. l. 7. de indulgentiis, cap. 12. num. 4. & in comment. litt. O. Emmanuel Sa verbo Confessor, num. 6. de editione gemina. asserentium, cuiuslibet Ordinarij. siue loci, siue penitentis, siue confessarii approbationem sufficere: quia nec bulla, nec concilium limitant. Non est igitur à nobis in hoc privilegio, quod latè debet interpretari, limitatio adhibenda.

2. Hinc infero, parochum, dum parochus est, eligi posse vbi libet virtute bullæ, sicuti dixi dicto punct. 17. §. 2. num. 7. & 8. quia vbi libet est parochus, & beneficium retinet, ratione cuius cenet Concilium, esse idoneum ad confessiones audiendas. At si parochus à beneficio remouetur, vel illud renunciet, si aliam non habeat approbationem, nequaquam eligi poterit: quia eius approbatio beneficio annexa est, ut latius probavi tract. de penitentia, dicto punct. 17. §. 4. num. 1. Quicquid contra sentiat Villalob. in explic. cruciat. tr. 27. claus. 9. §. 1. in fine.

3. Infero secundò, si per examen sacerdos approbatus sit, durante approbatione eligi potest, ut de se conitat, tametsi approbatio solùm pro limitato tempore fuerit concessa: quia verè est approbatus. Finito verò illo tempore non est censendus approbatus, ut probavi dict. §. 4. num. 2. tametsi Sebastian. de Acoita in Cruciat. quest. 39. in fine. contentatum sentiat: inquit enim, confessorem expositum in aliqua parochia, loco, vel diocesi pro certo tempore, transacto illo tempore, etiam si licentia non reformetur, posse eligi per bullam, quia expositus ad tempus simpliciter est approbatus ab Ordinario, quousque ex causa legitima reprobetur, & indignus iudicetur. Contentit ex parte Rodrig. §. 9. n. 33. loquens de religiosis, quos dicit posse eligi virtute bullæ, si approbati sint ab Ordinario pro limitato tempore, eo, transacto, quando hæc limitatio apponitur ad vexationem eis faciendam (quod non est præsumendum: secus si ut curam, & diligentiam adhibeant in studendo: quia non fuerunt iudicati satis sufficientes, nisi ob spem nouæ diligentie in studiis adhibendæ. Quòd si sacerdos ad viros, & non ad fœminas approbatur, vel ad certum genus personarum, esto, plures censent, & satis probabiliter non posse ab alijs per bullam eligi; contrarium, ut probabilius, firmamus, §. 2. num. 10. eò quòd in ipso verbo bullæ verificentur: siquidem eligitur ab ordinario approbatus.

4. Qualiter autem religiosis, & sæcularibus approbatio semel concessa reuocari possit, & effectum reuocatio habeat, tradidimus dicto tract. de penitentia. p. 17. §. 4. Illud aduerto regulares semel approbatos in vnicò Episcopatu, eligi posse virtute bullæ in illo Episcopatu, siue iustè, siue iniuste approbatio reuocetur: quia bulla Latina sic habet: *Quoad regulares sufficiat, quod talis confessor fuerit semel approbatus.* & notauit Rodrig. §. 9. n. 31. & 32.

Hic igitur confessarius approbatus, & à te electus poterit te absolueri ab omnibus peccatis, quæ Sedi apostolicæ reseruatæ non sunt, toties, quoties, durante anno in ea incidis: à reseruatæ vero Sedi apostolicæ, excepto crimine hæresis, semel tantum in vita, & semel in morte potest, quia sic cauetur in bulla; & late, & eruditè probat Acoita quest. 63. & seqq.

5. Sed est difficultas, an hæc vnica absolutio intelligenda sit de peccatis eiusdem speciei, & non de peccatis in specie diuersis. Non enim desunt, qui arbitrentur, de peccatis eiusdem speciei intelligi debere. Quare si in peccata diuersæ speciei labaris, credant, te posse pluries absolutionem obtinere. Sed est sententia improbabilis absque vlla apparenti ratione, & contra bullæ tenorem: tantum enim concedit, ut à reseruatæ Sedi apostolicæ semel in vita, & semel in articulo mortis absolui possis. Si autem pro diuersitate peccatorum obtinere absolutionem posses; non semel tantum, sed pluries posses eam absolutionem obtinere, deberetque bulla latè dicere, ut posses semel in vita, & in morte à quolibet peccato reseruatæ obtinere absolutionem: cum autem id non exprimat; sed potius dicat, ut semel absolui possis, efficitur manifestè, obrepta absolutione à reseruatæ, nulla ratione te posse virtute illius bullæ aliam à reseruatæ obtinere. Atque ita tenet Rodriguez §. 9. numer. 35. Aco-

ita quest. 70. Villalob. clausul. 9. §. 2. numer. 5. Dixi virtute illius bullæ: nam, si aliam suscipias, ut suscipere potes; sed non plures; potes iterum in vita, & in morte absolui, siue ab eisdem peccatis specie, siue à diuersis.

6. Sed, quid, si illa peccata Pontifici reseruatæ occultata sint neque ad forum contentiosum deducta, poterint absolui non semel tantum, sed toties, quoties? Affirmat Thom. Sanchez, l. 4. in Decalog. c. 54. n. 27. Quia iam illa peccata non sunt Pontifici reseruatæ, sed Episcopis, quibus ex Trident. concessa est facultas absoluedi ab omnibus casibus occultis, quæ facultas, cum generalis sit, & omnibus Episcopis ob eorum dignitatem facta, pontificiam reseruationem videtur de medio tollere, sicuti si Episcopus sua constitutione synodali casus si bi reseruatæ omnibus parochis concederet, reseruationem tolleret: quia non ex delegatione, sed iure ordinario illis ea facultas comperet.

7. Nihilominus, etsi sententia prædicta probabilis sit, oppositam probabiliorē censo cum Henriquez l. 6. de penitentia c. 14. quest. 7. Bannes 2. 2. quest. 64. articulo ultimo. ad finem. Mouerit: quia hi casus non committuntur Episcopis, tanquam Ordinarijs, sed tanquam sedis apostolicæ delegatis, ac proinde non desunt eis casus pontificij, & Pontifici reseruatæ: quia nemini alteri competunt iure ordinario; sed ex delegatione. Neque obstat, Episcopos eorum absolutionem delegare posse, possunt utique: quia ea delegatio est perpetuò annexa dignitati, ac proinde tanquam ordinariâ delegari potest.

8. Ad fundamentum oppositum respondeo, prædictos casus comperere Episcopis iure specialis delegationis, & non ordinario; ideoque reseruationem non perdere. Secus esset, si constitutione synodali omnibus Parochis comperent episcopales casus, cessaret reseruatæ: quia iure ordinario eis comperet, & non iure specialis delegationis, cum Episcopi potestatem non habeant constituendi delegatos lege generali.

9. Nomine articuli mortis, pro quo hoc privilegium conceditur, non solùm verus articulus, sed præsumptus, seu probabilis intelligitur, ut bene alijis relatis docuerunt Rodrig. in Cruciat. §. 9. n. 38. Anton. Gomez ad decimam clausulam. n. 41. & 14. Villalob. claus. 9. §. 2. num. 7. Acoita quest. 71. Suarez de penitentia. disp. 26. sect. 4. n. 3. Et ratio videtur manifesta: nam si solùm pro mortis articulo vero hoc privilegium concessum esset, vix eo uti posses, ne scies, an infallibiliter sis moriturus, sapèque periculo nullitatis absolutio exponeretur. Deinde sumentibus aliam bullam eodem anno idem privilegium absolutionis conceditur. Ergo signum est, non de vero articulo, sed de præsumpto intelligi concessionem; semel autem eo privilegio utens, nequis iterum eo gaudere, durante anno, tametsi in periculo mortis incidat, nisi aliam bullam sumas, ut sumere potes: quia bulla expressè restringit, ut semel tantum eo uti possis: secus esset si eam non appouisset restrictionem.

10. Quòd si inquiras, quid operetur hoc privilegium absoluedi à reseruatæ in articulo mortis; siquidem iure communi in eo articulo nulla est reseruatæ iuxta text. in c. Pastoralis de officio Ordin. c. 1. eos, qui de sententia excomm. in 6. & Trident. sess. 14. cap. 7. Facillè respondetur operari quidem hoc privilegium, ut possis in eo articulo à quolibet approbato absolui præsentè proprio Sacerdote, quod secundum probabiliorē sententiam licitum non erat. Secundò, ut sic absolutus maneat tam à peccatis quam à censuris, ut non tenearis postmodum, si mortem effugas, coram superiore comparere: quam obligationem subires, si ex hoc, vel simili privilegio absolutionem non impetrasses; sed solùm ob vrgentem necessitatem, iuxta text. in c. eos, qui de sententia excomm. & tradit. Suarez de penit. disp. 30. sect. 3. à n. 5. Sanchez l. 2. Decalog. cap. 13. num. 31. & 32. Villalob. claus. 9. §. 2. num. 7. Anton. Gomez claus. 10. num. 16. & alij.

11. Vnum tamen placet aduertere cum Sanch. l. 2. summ. cap. 13. numer. 14. te in articulo mortis constitutum, & casus habentem reseruatæ obligatum non esse sumere bullam, ut ab eis absoluaris: sed poteris à quouis confessore absolui; cum obligatione tamen comparandi, si absolutio fuit à censuris reseruatæ Pontifici, ex text. in c. eos, qui de sententia excomm. in 6. Quia nemo tenetur querere privilegium; sed potest uti beneficio communi iuris. Excusaberis postmodum ab obligatione comparandi, si sumpta bulla per Confessorem electum absoluaris, ac si nunquam absolutus esses: quia ex privilegio vices superioris gerit, ut bene notauit Sanchez dicto l. 2. in Decalog. c. 13. n. 32.

12. Quod ad peccata attinet, ad omnia extenditur dictum privilegium, crimine tantum hæresis excepto, ob eius grauitatem, Hæresis autem intelligi debet exterior; nempe quæ ipsomet actu exteriori declaratur, & manifestetur, ut latè expendit Sanch. l. 2. in Decalog. cap. 10. & 11. & nos diximus tr. 4. de fide, vbi de hæresis eiusque absolui. Reliqua verò peccata, quantumvis grauiissima, & esto, commissa sint post bullam acceptam

ceptam : quinimò esto, fuerint commissa fiducia absolutiois obtinenda per Cruciatam, possunt absolui, sicuti dixi tract. precedenti. punct. ult. de Iubileo: quia nulla est facta in prædicto privilegio limitatio. Ergo absque fundamento adhiberetur, argum. text. in cap. Solita sunt. de maior. & obedienc. cap. Porro. cap. Clem. & plantare. de privilegio. id eo quod cum Pontifex intendit, ne privilegium profici delinquentibus, ex illius fiducia id exprimit, ut videri potest in Bulla compositionis, & pluribus comprobatur Nauat. de Indulgent. notab. 30. numer. 7. Cordub. lib. 5. de indulgent. quest. 37. proposit. 3. Cum ergo in presenti id non exprimat, manifestum est; privilegium prodesse: & ita, præter Doctores ibidem relatos, docent Suar. tom. 2. de relig. lib. 6. c. 13. Sanch. in Decal. lib. 4. c. 58. n. 18. Ioan. de Salas in manuscriptis, q. 2. de exposit. Cruciat. Cordub. lib. 5. de indulgent. q. 37. & 74. Villalob. claus. 9. Bulla. n. 19.

§. II.

An Religiosi aliorum Ordinum à Societate virtute Bullæ absolui possint à peccatis eorum Superioribus referuatis.

1. Affirmant plures, & quibus probent.
2. Negant alij probabilius.
3. Expenduntur aliquæ rationes, quibus alij suam sententiam firmant.
4. Displicent prædictæ rationes.
5. Fit illis satis.
6. Decisio questionis.
7. Quia dicendum de Nouitiis.

Plures Doctores non infimæ notæ sentiunt, posse Religiosos, sicuti sæculares, virtute Bullæ eligere Confessorem, qui eos, in consulto Prælato, à referuatis absoluat. Sic docuerunt plures Magistri Salmaticenses de hac re consulti, teste Villalob. tract. 25. claus. 9. n. 11. Basil. de Leon. in Manuscript. in explic. Cruciatæ. q. ult. Eusebius de Herrera Augustinianus de statu religioso. dec. 9. peri. 101. Ioan. Sanch. in select. disp. 43. n. 20. in fines. & n. 13. §. Fætor. & probabilem reputat Cordub. de indulgent. quest. 49. Emman. Rodriguez in explicat. Cruciatæ. §. 5. n. 24. & 25. Fundamentum est: quia Bulla æque Religiosis, ac sæcularibus concedit facultatem eligendi Confessorem, sicuti & alia Indulta, Indulgentias, & privilegia. Nam in ipsa Bulla habetur: in Monasteriis, etiam Mendicantium, si pro quolibet denario Religiosorum militem mittant: si minus de suis bonis liberaliter erogauerint; Indulgentiam plenariam consequantur. Quibus autem indulgentia conceditur, concessa est facultas eligendi Confessorem, ut constat ex illis verbis. Item cunctis in Santidad à todos los susodichos, &c. At hæc facultas privilegii concessis ab Alexand. VI. Innocentio VIII. Leone X. Pio V. & Clemente VIII. quorum meminerunt Rodriguez Collector privilegiorum, Acosta, & alij referendi; & non potest centies reuocata. Primum, quia est facultas onerosa, & remuneratoria, quæ nunquam præsumitur reuocari, nisi illius fiat expressa mentio, & compensatio reddatur, ut pluribus firmatur tract. de legib. disp. 4. part. 21. §. 2. Secundò, quia, esto, reuocaretur prædictis privilegiis: noua tamen Bullæ concessione vigorem recuperaret: quod non leuiter indicant tot privilegia in contrarium repetitiones: si enim quodlibet ex illis privilegiis noua Bullæ concessione non reuocatur; sed firmum persistit: ut quid tot multiplicentur? Tertio, prædicta privilegia, quibus Bullæ facultas restringitur, non videntur à Religiosis acceptata: sed illis non obstantibus, ex tacito Prælatorum consensu Religiosi absque vilo scrupulo Bulla videntur ad eligendum Confessorem, ut docet Henriquez lib. 6. cap. 16. in comm. litt. P. Ergo facultas in Bulla contenta firma persistit. Quòd si dicas, ea privilegia acceptatione non indigere: quia proprie non sunt privilegia, & concessiones: sed generalis facultatis eligendi Confessorem, quæ in Bulla conceditur, declarationes: obstat: quia ea declaratio non continetur in prædicta facultate generali, cum potius illi contraria sit: quando autem legis declaratio nouum ius constituit, nec in lege contentum, eandem promulgationem, & acceptationem expostulat, ac si effectus nouiter constituta.

2. Nihilominus censo verius, prædictis Religiosis Bullam non prodesse quoad facultatem eligendi Confessorem, oboliuendique à referuatis. Mouerit: quia est sententia fere omnium Doctorum, qui sua scripta typis mandarunt: sic enim tradit Ledesma 2. part. 4. quest. 29. art. 2. Collector. privileg. in Compend. Mendicant. verb. Cruciatæ, & verb. Absoluto quoad Fratres. & ibi Cordub. in annotat. & super Reg. D. Francisca. cap. 7. quest. 8. punct. 2. & Compend. Bernard. verbo, Bulla Cruciatæ. Passarell. de privileg. Minor. cap. Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars IV.

10. Sorbus post Compend. Mendicant. pag. 544. & verbo Cruciatæ. Henriquez lib. 6. cap. 6. §. 9. & cap. 16. n. 7. & lib. 7. cap. 22. Candelab. aureum 1. part. de absolut. num. 25. alias 35. Rodriguez 99. regular. 1. tom. quest. 21. art. 10. & in explicat. Cruciatæ, §. 9. num. 24. & seq. Sebastianus de Acosta quest. 107. Villalob. clausul. 9. §. 3. num. 14. Garcia de beneficiis. p. cap. 5. à num. 60. & seq. Suarez 1. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 16. à num. 1. Vgolin. de offic. Episcop. cap. 7. §. 2. num. 8. Secundò, quia citò in Bulla æque Religiosis, ac sæcularibus concessa fuerit potestas eligendi Confessorem, & absoluedi à referuatis. At Alexand. VI. sicuti refertur in Compend. Ordinis Cisterciens. verbo, Bulla Cruciatæ, §. 1. & in tomò privilegior. eiusdem Ordinis, privileg. 16. num. 7. prohibuit Cisterciensibus Cruciatæ vsum: & Innocent. VIII. relatus in Compend. privileg. Mendicant. verbo, Confessiones, & Confessores §. 6. eundem vium Augustinianis prohibuit: quam prohibitionem ad Minores extendit, ut constat ex eodem privileg. verbo, Absolutio ordinaria quoad Fratres, §. 12. Quod confirmauit Leo X. relatus in eodem Compend. §. 17. & 18. & verbo, Cruciatæ, §. 3. & 5. & ibi Collector, & Pius V. pro Dominicanis, & nouissimè Clemens VIII. & Paulus V. pro omnibus Regularibus declararunt; nunquam esse, nec fore suæ mentis in facultate Cruciatæ, aliorumque Indultorum concedentium facultatem eligendi Confessorem comprehendere Religiosos. Ergo facta hac declaratione potestas, quæ generalis erat, restricta remanet: quæ tamen restrictio non tollitur per subsequentem Cruciatæ concessionem. Tum, quia semper præsumitur concedi sub ea limitatione, dum contrarium manifestè non exprimitur. Tum, quia satis in iure receptum est, speciem non derogari per genus, iuxta Gloss. fin. in c. Generi. de reg. iuris, in 6. & pluribus comprobatur 22. 3. de legib. disp. 1. p. ult. §. 4. n. 14.

3. Alias rationes, meo iudicio, inefficaces cumulant in probationem huius sententiæ plerique ex prædictis Doctoribus, quas breuitatis causa omitto. Solum aduerto, non mihi probati modum, quo Suarez suam sententiam firmat: existimat namque Bullam Religiosis non prodesse: quia illa facultas generalis eligendi Confessorem nunquam illis fuit concessa: sed semper ab illa fuerunt excepti. Ad quod asserendum mouetur, tum ex prædictis Bullis Leonis X. Pij V. Clementis VIII. & Pauli V. asserentibus, neque esse, nec fore Pontificis intentionem, Religiosos sub illa facultate comprehendere: & cum sit lex declaratiua, extendi potest ad præterita. Tum ex ratione: quia in generali concessione non veniunt, quæ quis in specie non esset verisimiliter concessurus, ex regula generali, de Reg. iuris, in 6. At non est verisimile, hæc facultatem sic generalem eligendi Confessorem velle Pontificem Religiosis quibuscunque concedere. Primum, quia talis facultas in non leue detrimentum discipline religiose, & obleruantie regularis cedit, ut dixerunt Pius V. & Gregor. XIII. & Clemens VIII. in suis Bullis. Secundò, quia in Iubileis, quæ ad tempus, & ob aliquam occasionem specialem conceduntur, ubi hæc facultatem Religiosis Pontifex concedit, verbis clariis, & manifestis id exprimit. Cum ergo id non faciat in præterita, non debet intelligi concessa. Tertio, quia Trident. sess. 25. cap. 10. iudicans expedire Monialibus bis, vel ter in anno Confessores extraordinarios designari: statuit, ut ab Episcopo, vel earum Superioribus designentur: ergo non est credendum, hoc privilegio, quod est quasi perpetuum, quia semper continuatur, remitti Monialibus eorum designationem, quoties sibi placuerit. Neque item mihi probatur secundum fundamentum, quo Suarez & plures alij mouentur, quod sic se habet. In vltima clausula Bullæ Commissarius suspendit omnes gratias, facultates, & indulgentias quibuscunque personis, Monasteriis, locis piis, &c. & postmodum inquit: Exceptis tamen quæ concessa sunt Ordini Mendicantium Superioribus quoad eorum Fratres. quæ exceptio, cum generalis sit, cadit in omnia præcedentia: ac proinde non solum excipit indulgentias, sed quilibet facultates, quæ Superioribus concessæ sunt. Ergo excipit facultatem, ne eorum subditi absque eorum licentia Confessorem eligant, & à peccatis absoluantur.

4. Hæc, inquam, rationes mihi non probantur. Existimo namque, facultatem in Bulla concessam eligendi Confessorem æque Religiosis, ac sæcularibus competisse: tum ex verbis generalibus, quibus Bulla vtitur omnibus fidelibus, cuiusque sexus, cuiusque conditionis, & qualitate, &c. sub quibus necessitudo veniunt Religiosi. Tum, quia expressè facta mentione, tū Regularium, tum sæcularium, facultatem edendi oua, & lacticia concedit, & plenariam indulgentiam, & facultatem eligendi Confessorem absque vlla distinctione, & à facultate edendi oua, & lacticia in quadragesima Religiosos excipit: ergo, cum in facultate eligendi Confessorem nulla fiat exceptio, sub illa comprehensæ erant: & probatur ex concessione Gregorij XIII. facta Societati, quæ refertur in Comp. priuileg. Societatis verbo, Gratias, usus, §. 2. Concedit namque Gregor. Superioribus Societatis, ut possint subditis vsum Cruciatæ concedere, & limitare, prout sibi visum fuerit. Idemque colligi